

Observatoriu este de done ori in
septembra, Mercurea si Sambata.

Pretiulu

pentru Sibiu pe 1 anu intregu 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dus la casa cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimis cu post'a in lantul monarchiei pe 1 anu intregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — In strainatate pe 1 anu 10 fl. seu 22 franci, pe 6 luni 5 fl. seu 11 franci. — Numeri singuratici se dă cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politico, national-economico si literario.

Anulu V.

Nr. 98.

Sibiu, Sambata 11/23 Decembre.

1882.

Catra oo. publicu cetitoriu.

Dupa informatiunea pe care subscris'a redactiune s'a simtitu obligata a o da in Nr. 97 alu acestui diariu, despre conditiunile sub care poate se apara si dincöce de munti unu diariu cotidianu modestu, ori-cine poate combiná usioru si conditiunile, pe langa care se poate sustiné unu diariu ce apare de doué ori sau de trei ori pe seputemana. Daca la sustinerea si asecurarea unui diariu ce apare in 300 Nri pe anu, se ceru 30 mii fl. sau daca va fi de dimensiuni mai mari si cu suplemente, pana la 50 si 100 mii fl., atunci si la unu diariu mai micu se ceru cate 10 pana la 15 mii fl., pe care totu numai publicul care simte necessitatea lecturei si a inaintarei cu lumea civilisata, are se le acopere, pe candu redactorii si colaboratorii isi punu laborea crunta.

La noi se mai affa tinuturi si chiaru comitate intregi cu cate 100 pana la 200 de mii locitorii, intre cari poti se cauti cu felinariulu aprinsu atati lectori de diarie si de carti din tote trei limbile patriei, cati se afla buna-ora intru o singura cetate cum e Sibiulu, numai cu 19 mii de suflete. Cu aceasta lipsa de lectori si cu lipsa de scole ne scotu ochii mai de multe ori, atatu compatriotii nostri, cati si chiaru gubernale. In fiacare anu se iau informatiuni exacte dela oficiele postelor tierei despre numerulu exemplarilor cati se trimitu din fiacare fóia periodica dela tipografii.

Din mai multa sau mai puçina lectura se face in dilele nostre conclusiune nu numai la gradul de cultura si civilisatiune a unui poporu, ci inca si la accordarea de drepturi politice.

In consideratiunea acestorui impregiurari cu totul reali, combinate cu epoca presenta mai multu decatua critica, rogamu pe vechii amici ai diariului nostru „Observatoriulu”, ca in tñutul si impregiurimea sociala in care se afla, se binevoiesca a indemná si pe alti amici ai dloru la abonare cu pretiulu prea moderat de 8 fl. pe 1 anu si 4 fl. pe 6 luni.

Lectorii nostrii cunoscu de ajunsu din cei cinci ani trecuti, atatu ideile si tendenti'a ce predomina in acestu diariu, cum si metodulu ob-

servatu in redactarea lui, prin urmare sciu ce au se recomande si altora pe anulu alu VI-lea in care intramu preste puçinu.

Dela inmultirea abonatilor — si numai dela aceasta — va depinde si marirea formatului, sau chiaru esirea lui mai de multe-ori pe seputemana.

Fiindu-ca nu ne convine a tipari prea multe exemplarie de prisosu, rogamu pe domnii abonati pentru innoirea catu se poate mai curendu a prenumeratiunei.

Celu mai usioru modu a prenumera pentru singuratici este prin mandate (asemnatuni, blanquette postali); era din locuri unde se afla mai multi prenumeranti, pretiulu se poate inainta la redactiune in sume colective si ddni colectanti au cate unu exemplariu gratis din 10.

Ori-ce reclamatiune se se faca celu multu in optu dile, era nu la cate unu anu si chiaru la cate doi, precum nu se mai intempla nicairi la diarie politice.

Redactiunea si Editur'a.

Érasi „Binele publicu“ contra „Journal de Debats“ si diariele magiare.

Polemi'a in press'a periodica asupra cestiunie romanesci din aceasta monarchia ia pe di ce merge dimensiuni totu mai mari si facia totu mai serioasa. „Pesti Naplo“ in primulu seu din 19 Decembre rapitu de furile sale, discutandu scirile propagate in tota Europa despre unu resboiu imminent cu Russi'a, face bietului memorialu romanescu onoreea cu totulu neasteptata de a'lu aduce in combinatiune strinsa cu preparativele bellice, si declara cu frunte de feru, ca acestu memorialu isi are originea sa din Russi'a !*) Protestandu noi cu tota indignatiunea sufletelor noster si plini de urgia asupra acestei calumnii nerusinate, declaramu si cu aceasta ocasiune, ca manoperele pressei magiare de ei natur'a cel din „P. Naplo“, in locu de a impaca pe romani cu magiarii, mai virtosu ii amarescu si inversiuna, ii inpingu si'i departa dela sine pentru totudeauna. Ele sunt simptome sigure ale conscientiei spurcate de tiranu.

*) Totu asia si „Ellenzék“ din 20 Dec.

La vederea atatoru enuntatiuni vrasmasesci din partea pressei magiare, precum sunt si cele relative la coloniile ciangailor si altele nenumerate, nu se va mira nimeni, daca si o parte a pressei romane isi perde cumpatul si remesura totu cu acea mesura.

Asia „Binele publicu“ in foisiore sa din Nr. 285 plina de satire amare aruncate in fagi'a dlui Barrere pentru portarea sa misielosa in cestiunea Dunarei, dupace 'si mai bate jocu si de unii deputati stricatori de limba in camer'a legislativa si ori-unde, dupace'i persiflédia cu : Mintager, pintager, celerped, pintenog etc., apoi venindu la scirile propagate despre conferinta' europena ce ar fi se se deschida la Londra, nu numai in cestiunea Dunarei, ci si in altele de interesu europenu, se occupa si cu caletori'a dlui Giers ministru de esterne alu Russiei la Berlin, la Bismark si de acolo la Rom'a, ii dà importantia mare, apoi continua totu cu tonu sarcasticu despre actitudinea politicei austro-unguresci, era trecendu-la portarea ungurenilor dice intre altele :

„Pentru-ca, vedeti dvóstra, e vorba de o remaniare, unu felu de preschimbare, sau mai bine unu felu de prtocela a asia numitelor interesu europene. Echilibrul cantarului nu e stabilitu, dicu diplomati; balantile europeilor interesu facu mereu hitia-hitia. Dn. de Giers a plecatu in lunga cale, se gasescă lecă pentru echilibrul rusesti, care scătia teribilu. Dsa a datu pe la Varzin si n'a vrutu se dea pe la Vien'a. De ce? Intrebare gordiana, alu carui nodu stă in gâtul cabinetului austriacu. Si notati, ca nodulu nu e gogonetia are scofalcituri inestrucibile; nu potu se'lu inghitia cei dela Vien'a, de si filu moia cu o multime de ilusuni. Fiacare onore, fiacare prandiu care se dă dlui de Giers pe socotela imperatésca, dupa ordinile dlui de Bismark, produc la Vien'a doreri profunde, ca-ci nu potu fi digerate.

La Vien'a ca la Vien'a, dara ganditi-ve puçinu, la Budapest'a ce emotiuni a produs visit'a omului de statu rusu, facuta solitariului dela Varzin. Ar fi demne de vediutu dardaielile mustetielor pestane sub imperiulu unor asemenea sdruncinari, si ar fi

Spalati-ve vin'a,
Lepadati neghin'a,
Caci graiulu curatul
E mai de stimatul.

A. M.

Antidotu.

Camu tardiu voi v'ati gandit
Jurnalisti de v'ati pornit
Se ve paraponisiti
Contra celor parveniti
De prin alte tieri la noi
Scotiendu diare ca si voi,
Multu mai multu ei se pricepu
Caci publicisti la ghesieftu.
Caci pe candu voi ve luptati
Hran'a se v'asigurati,
Strainii cu ghibacie
Caimaculu se'lu ia ilu scie.
Me miru dragii mei baeti
Cum n'observati nu vedeti
Că ei au prinsu radacini
Că bolbora' prin gradini;
Si de-i stă că s'o plivesci,
Cu 'ndieciu te pomenesci.
Voindu dar a te scapa,
Adèncu trebui a sapa
Si radacin'a scotiendu,
Ardeti-o catu mai curendu.
Că-ci déca o veti lasa
Pe poteci a s'arunca,
Resare cu miile
Tocmai că locustele.
Deci ganditi-ve matoru
Cereti unu bunu ajutoru;
Că-ci poate se va lua
Mesur'a cam cu perdea,
Că se scapamu de straini,
Jertfa se nu devenim.

(„Reform'a.“)

Foisiore „Observatoriului“.

Pocirea limbei.

Ve place la tiéra
'N timpu de primavara,
Si mamaligutia
Cu untu de vacutia,
Cum si fasolica
Férta-intr'o ulcica,
Si o gainutia
Fripta 'n frigarutia ? . . .
Ve place candu vine,
Tieranulu cu bine,
Cu unu curcanasiu
Si c'unu malaesiu,
Cum si cu pásatu
Risintu aci 'n satu,
Brândia de oitie
Data de fetitie ? . . .
Ve place candu vine
Fetele vecine,
Si vorbiti cu ele
Cu multa placere,
Cu gurele pline
De vorbe romane,
Cum ati invetiati
La scola unde ati statu ?
Ve place 'n serbatori
Candu se face hori
De jucati prin vai
Cu fete-flacai,
Ér candu ati plecatu
Si v'ati departatu
'N Bucuresci aici,
Unde locuiti,
Ve schimbati in totulu
Nu numai cu portulu,

Dar si chiaru cu graiulu
Si uitati malaiulu.
Candu pe trotore
Sunteti la plimbare,
La marsianarii
Dupa palarii,
Ve-e rusine a dice,
Ca sunteți Romance,
Ci bolborositi
Că niste maimuti
Cu comman strainulu,
Cu mersi nebunulu,
Cu mon cher smintitulu,
Cu pardon corcitulu.
Si celu ce ve vede
Ii vine a crede
Că v'ati matofit,
Séu că v'ati smintit.
Strainii cei buni
Ne dicu: bravi Romani,
Er voi ne-umiliti
Limb'a ne-o pociti ! . . .
O nefericire !
O! ce ratacire !
Ce limba corecta !
De voi opacita ! . . .
In care-alte state
Ati vediutu schimbate
Vorbele strabune
Consacrante-anume:
A fi mostenire
Că daruri din fire . . .
Ce voiti voi óre ?
O! femei usiore!
Se ne defaimamu,
Se ne rusanamu,
De limb'a romana,
De patri'a muma ? . . .
Si crescti copii ! . . .
Cu-asia nebunii ! . . .

si mai demne de auditu imprecatiunile aruncate in contra Russiei.

Les bras m'en tombent, candu me gandescu.

* * *

Si cu tóte acestea, amicii nostri totu au timpu de a redactá in oficinile ministerului afacerilor straine din Budapest'a scrisori de felulu celei care aparù acum trei septemani in „Le Journal de Debats“.

Ve a cadiutu pote in màna si ati cititu-o. Ce diceti despre acésta noua amenitate cu care Ungurii insulta, dupa cum le e firea, starea nefericita a Romanilor din Transilvania?

Sunt enormi in linia-le de conduite! Nici odata mintea cea mai negra n'aru putea imagina o crudime mai rece, o politica mai infama.

Romanii nabusiti sub impilarea loru, despuiati de cele d'ántai drepturi ale omului, intr'o stare care nu e de credintu in Apusu — stare pe care nu e de ajunsu s'o vedi că s'o credi, că-ci candu o vedi ci se pare că esci préd'a unei spaimantăre naluciri, dar pe care trebui s'o simti amaru, profundu, pàna la drojdiele infecte ale mojicieei unguresci, Romanii, dicu, ne mai putèndu suferi, ca-ci e o limita in tóte, au redactatu unu memoriu.

Ce pretindu Romanii dela unguri in acelui memoriu? cari sunt drepturile séu avutiele fabulóse la cari ceru se fia chiamati? Ceru óre corón'a St. Stefanu?

Ceru dreptulu de a trai, nu cum traiesce lumea din astadi — nefericitii nu isi ridica pretentiunile atàtu de susu — ci ceru se ii lase Ungurii a trai cum traiau raialele in primele timpuri ale cotropirilor musulmane, cu limb'a loru naturala, cu religia loru neinsultata, cu istoria si cunoscerea trecutului loru. Luati totulu, dicu Romanii Ungurilor, fiti stapanii pe tiér'a nostra; strigati in lumea larga că sunteti milioane, că sub voi, toti suntemu beti de fericire; dar dati-ne voia, in acésta betia de atitudini, se respiramu; dati-ne voia se ne impartasimu si noi la sórele luminilor de astadi.

Gànditi-ve, amicii mei, la ce gradu de durere au ajunsu junghuirile cari chinuescu pe fratii nostri de preste munti. Sventuratii! sacrificia totulu pentru a 'si scapa limb'a si cultulu sfantu alu trecutului. Mam'a veduvita frumósa Transilvania, ale carei paduri resuna inca de vitejiele stramosiesci, ale carei riuri duceau odiniora capetele inimicilor crestinatati si timpurile Romanilor, Transilvania, strànsa de gât in buhaiulu ungurescu, a devenit, cum dice poetul:

Une oasis d'horreur dans unu désert d'ennui

Si candu din acestu „limanu de spaime dintr'unu pustiu de mórté“ se ridica vocea a sute de mii de fintie cari marturisescu si jura, că nu mai potu suferi, că moru, că sunt nebuni si că Ddieu scie ce aru cisni din nisce creeri desnadejduitii, Ungurii respundu rînjindu: „nu sunteti ómeni, n'aveti facultati intelectuale in de ajunsu, nu sunteti la nivelulu nostru“.*)

Si chiaru déca ar fi astu-felu, aru putea responde vocea transilvana cu acea furia intinsa si tacuta care ar strabate tiér'a intocmai că fulgerulu ce pléca dintr'unu capetu alu cerului pentru a trasari in celalalta, chiaru déca ar fi astu-felu, ce ati facutu voi pentru a me invetia pe mine?

* * *

Cà se gasescu la Bud'a pene vendute, din cele cari se cumpara in pimnitiele mucedale literarei unguresci, lucrulu nu mi se pare de cătu forte comunu, dar că se se gasésca unu diaru francesu care se imprime espectoratiunile infecte ale unoru asemenea fintie, nu me asteptamu de locu.

A! ? „Les Debats“ credu impreuna cu per dutulu dela Pest'a, că e o crima, candu nu e absurditate, o extravaganta stupidă că cine-va se fia ultra patriotu. Se imputa Romanilor că sunt Ultra-Romani! A'si iubi cine-va patria cu frenesie; a deveni nebunu candu caldurile tierei l'incindu, e o absurditate stupidă. Ce ar dice Déroulède audindu acésta patriotică afirmatiune? Ce ar dice „Les Debats“ candu ar merge in Alsacia-Lorena — Transilvania Francesa — se predice asemenea principii.

Au imbetranitu „Les Debats“ si se vede, că puçine subventiuni ii mai dau viatia. Turci'a nu mai are parale că se mai numere doue sute de mi.

* * *

Si candu te gàndesci, că totu pe aceleasi pagine, dupa revolutiunea dela 1848, „Les Debats“ lasandu la o parte intiepenitur'a-i academica, intona unu imnu entusiastu pentru Romanii si

curagiulu loru. Atunci, redactorii diarului plângneau cu lacrimi cătu pumnulu pentru că istoria toturor Romanilor nu este, spre marea dauna a istoriei universale, cunoscuta apusenilor. Pagine frumóse si nemuritóre s'aru pute adauge pe lângă cele ce cunoscemu, dar nu se pote, diceau „Les Debats“ atunci, in 1848, carent qui vate sacro.

Bardulu osianicu, bardulu Daciei Traiane care, ingenuchiati pe stancile incoronate ale Carpatilor, isi va atinti privirea-i inspirata spre intréga Romania, va veni odata. N'aiba grija cei cari, dela „Debats“ arunca noroiulu insultei asupra unui intregu poporu.

Gion.

Romanii si Magyarii.

Mai curèndu decàtu crediuseram u noi, articulu publicat sub acestu titlu la Paris, analisat si de cătra noi pe seurtu in Nr. 97 aparù tradusu intregu in „Romanulu“ din 8/20 Decembre a. c. Totu asia curàndu aflaramu pàna eri dorint'a multoru abonati ai nostrii de a citi acelui articulu intregu. Ilu reproducem u deci si noi premittiendu singur'a observatiune, că erórea istorica a publicistului francesu usiòra de esplicat in aliniatulu alu treilea, unde se confunda autonomia provinciala cu suveranitatea absoluta, o va rectifica usiòru fiacare din cititorii nostrii, éra numerulu locuitorilor de nationalitate romanésca ilu va reduce la cifr'a rectificata pe temeiuu statisticei austriace din 1862/3 cu adaosulu procentelor computate pe cei din urma 19 ani.

Red. „Obs.“

„Romanulu“ din partea sa premitre urmatóriu reflesiune :

Traducem u si publicam u mai la vale unu fórt insemnatu articulu alu diarului parisianu „Le Bien publique“, inserat in fruntea numeralui seu dela 11 Decembre, suptu titlulu Romani si Unguri.

E de prisosu a mai atrage atentiunea asupra acestei lucrari, că-ci ea se recomanda in deajunsu prin tonu-i impaciutoru, prin simtimintele ce es prima si prin vederile clare, inalte si de celu mai mare interesu politicu, asupra caror'a adâncu si seriosu trebuie se cugete, toti, si mai cu osebire cei carora sunt directu addressate.

Romanii si magyari.

Romanii din provinciele resaritene ale imperiului austro-ungaru se potu de sicuru numera intre desmostenitii sörtei.

Acésta poporatiune latina de aprópe patru milioane de suflete, occupa unu vastu teritoriu, pe care e grupata in masse compacte, abia se afla, in mediu atàtu de desu, căte-va aglomeratiuni mai multu séu mai puçinu numeróse de locuitori de origine germanica séu magiara.

Aprópe totalitatea romanilor din imperiulu austro-ungaru locuiesce in tieri care facu parte din Ungaria numai de căti-va ani; acele tieri sunt marele principatu alu Transilvanie si partea Ungariei, care se intinde dela estremitatea apusana a Transilvaniei pàna la tiermulu stàngu alu Tiszei.

Comparati cu poporatiunile ce le sunt vecine, ei au in favóre-le nu numai vechimea originei, ci si superioritatea numerului; si, cu tóte acestea, situatiunea loru politica care, dela cucerirea magiara*) in căce, era situatiunea unui poporu subjugatu, carui'a nisce stapànii straini - nu-i lasasera nimicu din independint'a lui, a devenit u si mai rea, in secolulu alu cinci-spre-diecelea, candu navalitorii unguri si secui, in unire cu colonii sacsoni, formara intre dënsii unu pactu solemnu pentru a lua romanilor pàna si umbr'a drepturilor locu civil, politice si religiose. Acestu pactu deveni legea fundamentala a principatului Transilvaniei; elu e cunoscutu in istoria suptu numele de Unio trium nationum. In starea de injosire creatu prin acestu pactu, romanii se gasira nu numai supusi legilor ce gubernau atunci feudalitatea, dar se imaginara in contra-le mesuri de rigore speciale, care-i lovira in religiunea, in moravurile si chiaru in limb'a loru. E curiosu studiul vecsatiunilor neaudite indurate de romani, chiaru in momentulu candu ideile deumanitate, de tolerantia si de civilisatiune incepeau a se respandi in tota Europa. Acésta apesare a facutu pe poporulu romanu se pierda rabdarea de mai multe ori; de mai multe ori elu a trebuitu se recurga la revolta, pentru a incerca se puna capetu abusurilor comisse in pagub'a lui.

*) Autorele comite aci o neesactitate, că-ci nici odata romanii din imperiulu austro-ungaru n'au fost cuceriti de magiari.

Dar tóte aceste incercari au fostu zadarnice. Forti'a a primatu totudeauna dreptulu.

Departate de a se imbunatati, conditiunea romanilor din Transilvania devin diu ce in ce mai de nesuferit in cei d'ántai ani ai acestui secolu; cu tóte acestea jugulu ce li se impunea si in acésta epoca, luà unu caracteru deosebitu. Burgesii din orasie si seniorii unguri, concepèndu ideia de a magiarisa, prin tóte midilócele putincióse, poporatiunile de rasa straina in midiloculu caroru traianu, isi aruncara mai ántai ochii pe servii romani, pe care deplorabil'a loru stare materiala si spiritulu loru puçinu cultivatu parea a-i face mai proprii pentru acésta asimilare; era vorba că, esercitandu sistematic asupra-le unu felu de constringere intelectuala, se-i fusionedie in nationalitatea ungara si se marésca astu-felu puterea si intinderea tierilor magiare. Acésta ideia era intemeiata pe utopii nerealisabile in dilele nóstre; că-ci nu numai forti'a e neputinciósa de a desnationaliza astu-felu unu poporu si a amesteca intr'unu modu atàtu de strinsu doue natuini pe care le desparte totu: originea, moravurile, limb'a, religiunea; dar, in cătu privese mai cu osebire pe romani, simtmintulu ce au despre rass'a loru latina — simtmintu pe care ei si l'au transmissu intr'unu modu, că se dicu astu-felu, inconsciente, din generatiune in generatiune a luatu o desvoltare si unu avèntu inca si mai mare dela sfirsitulu secolului trecutu incóce si acésta tocmai la acea parte de romani care e vecina cu Ungaria. Nu e dar de mirare impotrivirea desperata ce ei au opusu ori-carei incercari de magiarisare ce s'a indreptatu asupra-le.

Nici o natuine n'a abusatu mai multu de avantagiulu positiunii sale pentru a face reu altei natuini cătu au abusatu ungurii pentru a face neajunsuri romanilor din provinciele austro-magiare. Si cu tóte acestea, nu ne putem opri de a recunoscere, că acésta atitudine a ungurilor are că punctu de plecare unu simtmintu demnu de admiratiune. Toti sciu, că acestu poporu are unu patriotismu ardinte, multiamita carui'a si-a pututu pastrá individualitatea in midiloculu atàtoru elemente straine si ostile, dar care — tocmai din caus'a intensitatii séle — devine adese excessivu si degenerdia intr'o trebuinta violinte de a nabusi la altii acestu simtmintu atàtu de laudabile la sine.

Acésta tendintia pericolosa se manifesta mai cu osebire in 1848, chiaru in momentulu candu natuinea ungara revendica independentia sa compromisa prin despotismulu Austriei. In acésta epoca, faptu de necredintu, aceleasi arme servira ungurilor pentru a-si apela libertatea in contra dominatiunii straine, si pentru a esercita ei ensisi cea mai cruda apasare in contra nefericitului poporu romanu din Transilvania, care, din parte-i, aspira la o viatia mai independinte. Ungurii n'aru trebui se uite atàtu de curèndu desastrele ce le a causatu inconsecint'a purtarii loru politice.

In acésta lupta, pe atàtu de bisara pe cătu si inversiunata, romanii din Austria avura pentru unu momentu sortii de a dobendi bunele gratii ale gubernului din Vien'a, care le acordă drepturi egale cu ale celorulalte natuini din care se compune imperiulu. Dar mai fericiți in urma si admirabilu serviti de impregiurari, magiarii sciura se se folosesc de nefericirile incercate de Austria in 1866; ei dobendira alipirea la regatulu Ungariei a vechiului principatu alu Transilvaniei, care pàna atunci n'atarnase nici-odata de corón'a St. Stefanu. Acésta incorporare se facu fara consimtmintulu si in contra vointiei romanilor, adica a partii celei mari din poporatiunea Transilvaniei.

Astu-felu, candu trebui a da o organisare nouei provincii, in locu de a tñé séma de deosebirea rasseloru intrunite suptu aceeasi administratiune, in locu de a pastra si de a desvolta dispositiunile echitabile pe care Austria sciuse se le ia in favóre loru, gubernulu ungurescu — fara a se ingrijii de trebuintele noui create de avèntulu spiritului publicu, recurse la totu felulu de midilóce ilicite pentru a obliga pe romani se renuntie la limb'a loru si pentru a le impune limb'a magiara, pe care pretindu a o face unica si singura in tiéra, unde, din caus'a multiplicitatii rasseloru ce o locuiesc, pàna la 1848 limb'a latina a servitu pentru tóte transactiunile oficiale.

Suptu patronagiulu si cu sprijinulu autoritatilor, se formara numeróse societati cari urmarira in modulu celu mai activu lucrarea de magiarisare, ale careia resultate reale séu imaginare fura relatate cu scomotu in tóte publicatiunile statului.

(Va urmá.)

Cestiunea Ciangailorului cestiune politica de prim'a ordine.
(Urmare.)

Insistem cu totuadinsulu pe langa titlulu datu acesei discussiuni. Nu noi i l'amu datu, ci diet'a Ungariei in siedintiele in care s'a ocupatu ea de caus'a ciangailor din Moldov'a, pe temeiu de nuntiarilor deputatului Mich. Lászlo, si i l'anu datu aceia cari au midiulocitu audientia la monarchu pentru secui din Bucovin'a. De atunci se mai intemplă si altu-ceva la Budapest'a. In 18 Dec. preste 40 barbati de statu, magnati, in frunte cu principalele Odascalchi, cu comit. Aponyi, br. Bela Bánfy s. a. apoi deputati mai multi tinuta o conferentia sub presidiulu betranului Somsics in caus'a ciangailor, in care dupa lungi discussiuni pusera fundamentulu la o reuniune cătu se va potea mai numerosa, la colete si adunare de fonduri si luare de midiulocel cele mai eficaci, cu scopu de a sarí in ajutoriulu acelei poporatiuni si a o scapá cumva din sclavi'a romanésca, din acea captivitate barbara.

Tóte acestea mesuri se luara pe temeiu brosiurei lui M. Lászlo, cä-ci alte probe si documente despre tirani'a romanésca nu vediuramu nicairi citate. Candu citesci acelu pamfletu alu lui Lászlo, ti se pare pe mai multe pagine cä ai a face cu vreunu nefericitu esitu din o casa de sanetate; diet'a inse si numit'a conferentia o aflara démna de tóta atentiunea loru. Cu ce scopu? Aceasta trebue se'lu urmarésca ori-cine dintre noi, si ni se pare cä'l'u va afilá ori-cine isi va insemná bine celu puçinu nerusinatele balacarii si mascari aruncate de cătra acelu Lászlo in faç'a a totu ce este romanescu in lume. De si cu mare greutate, ne supunem totusi a face o spicuire prin acelu pamfletu scrisu de unu deputatu din diet'a Ungariei.

Indata in exordiu Mich. Lászlo afirma, cä pe magiarii ciangai din Moldov'a (a moldvai csángó magyarokat) ii extermina cu focu si cu feru (pusztitják tüzzel vassal).

La pag. 22 insiste mortisiu, cä in Romani'a sunt aprópe trei sute de mii magiari si cä ciangai sunt multu mai vechi decât romanii in Moldov'a, cä pe candu acesta tiéra erá supusa corónei unguresci, ciangaii se aflau acolo.

La pag. 25 romanii numescu tinuturile locuite de ciangai pâna in dio'a de astadi Cumani'a, si se mira cum s'a intemplatu, cä dela ocuparea Moldovei prin Dragosiu unu poporu asia ticalosu si strainu cä romanii, au fostu in stare a valachisá acea tiéra. Tiéra fusese castigata cu sange magiaru, dara valachii venetici s'au incubatu acolo si s'au facutu domni preste ea (pag. 26).

Pag. 29. Famili'a Prunculu (familia armenésca) in an. 1838 a furatu chrisóvele satului Calugara locuitu de ciangai si apoi 'ia robuitu. In Romani'a nu existe justitia.

Pag. 30. In limb'a romanésca din Moldov'a sunt döue mii de cuvinte magiare.

Pag. 33. Nici blastematii de popi italiani, nici barbarii valachi (sem barbár oláh) n'au potutu exterminá pâna acum a limb'a magiara.

Pag. 35. Ciangaii sunt cei mai buni soldati, dara comandanții ii maltratédia si i' tînu cu anii preste terminulu legal in servituu.

Pag. 36. Valachii au falsificatu chartele si statistic'a. Ti se revólta sangele la vederea tiraniei valache.

P. 37. Popii italiani si gubernulu romanescu (oláh Kormány) pe langa ce mintu in statistic'a loru, apoi sunt si cele döue lipitori si sugrumatori (vérzopaja és fojtogatoja) sugatori de sange ai magiarilor moldoveni.

Pag. 39. Romanii moldoveni sunt aprópe in stare de nomadi, locuescu fórt reu, imbracati cä cersitorii, torturati si spoliati cu totulu de cătra boieri, ii urescu pe acestia din sufletu si'i considera pe acestia si pe toti cei imbracati europenesce cä pe vrasmassi loru (ellenségének); deci ori-cătu voru sbierá civilisatorii din Bucuresci, ei din acelu poporu nomadu nici-odata nu voru face poporu civilisatu. Boierii din Moldov'a sunt tocma pe atâta de tirani cä si tiranii din vechime, iubitori de lucsu si risipitori, ei domnescu preste unu poporu de cersitori, o turma de flamendi, golani, storsi de poteri, necurati, scârnavi, sclavi cari iti provoca compatimirea; in Moldov'a lucra numai ciangaii.

Dela pag. 40 pâna la 43 inclusive M. Lászlo numera in ordine alfabetica 373 comune moldovene, care dice elu cä tóte au fostu magiare, era o parte mai sunt si pâna in dio'a de astadi. Afara de acelea 373 mai sunt si altele vreo 50 totu magiare, pe care inse nu le numesce. Recomandam anume dnilor membrii ai sectiunilor filologice si istorice din academia catalogulu intregu, era pentru nefilologi

scótemu acilea numai căteva comune moldovene, alu caroru nume se dice a fi ungurescu, era altele locuite de unguri. Asia: Adgiudu, Albutesci, Angelesci, Baia, Bacau, Brad, Barlad, Bogata, Bogdana, Botosani, Buzeu, Deleni, Domnesci, Focsani, Folticeni, Frumosa, Guravai, Galati, Gloduri, Husi, Jassi, Calimanesci, Calugereni, Piatra, Pietrisiu, Cosleu, Leontinesci, Largu, Maxinesci, Meresci, Mora, Movila, Muntele, Niamtui, Onesci, Paschal, Penesci, Podurile, Poiana, Praila, Preluci, Raducanu, Rip'a, Romanu, Serbesci, Secatura, Tecuci, Truncu, Tupilati, Valea alba, Valea séca, Vidrașca, Vizantia, Vaslui.

Asia dara pâna si orasiele (tergurile) Moldovei au fostu odata tóte sau mai tóte intemeiate de unguri, de cumani, de pecenegi, apoi lasate mosetenire valachilor „venetici.“

(Va urmá.)

Situatiunea politica involburata.

Cä de dicee dile incóce spiritele in tóta Europ'a se arata cä din chiaru-seninu atâtu de turburate, in cătu citindu diarie, mai cautandu si la cursurile scadiute ale efectelor de burse, ti se pare cä tóta lumea se afla in ajunulu unui resboiu universale. Care se fia caus'a acestei spaime repentine? Citesce daca vrei o suta de diarie in tóte limbile si anevoia vei scôte din ele altu indreptariu in acésta galagía, decâtua cam acestea:

Mai deunaqdn Giers ministru de esterne merge la Berlinu, tîne conferentie secrete cu principalele Bismarck, dara nu vine si la Vien'a, ci incongiura si ajunge la Rom'a. Ce este acésta? Intréba plutocratii, adeca bursele, intréba si publicistii, chiaru si unele parlamente, apoi se punu pe gâcitudi, pe conjecturi. In aceleasi dile „Kölnische Zeitung“ diariu de mare auctoritate, face o revelatiune frapanta pentru multi, din care ese, cä in Octobre 1879 cabinetulu din Vien'a inchiaiese cu celu din Berlinu o alianta defensiva indreptata contra Russiei si contra Franciei; era essentia ei ar fi, cä in casu de a fi atacata Austro-Ungari'a de cătra Russi'a, Germania se obliga a remané strictu neutrala; intocma asia se remana si Austro-Ungari'a neutrala, daca Germania va fi atacata de cătra Franci'a. In casu inse, daca Russi'a si Franci'a confederate aru atacá dintru odata, atunci Austro-Ungari'a si Germania se'si unescă armele, se se combata alatrea.

Totu in timpulu acesta se propagara din nou scirile cele mai fabulose despre concentrareala de 420 mii armata muscalésca la fruntariele Galitiei si mai in susu cătra Prussi'a. Urmă spaime si cutremuru la burse si căteva dile daune infricosiate. Asia de ex. actiunile austriace de creditu, care inainte numai cu 20 de dile steteau in pretiu de 293 fl., in 20 Dec. scadiusera la 280 fl. ceea ce este o dauna enorma la sume de milioane; inca si actiunile bancei austro-unguresci (nationale) dela 830 scapatara la 816 si asia mai de parte in propoziție. Terórea cum se dice panica crescù si mai tare, candu „Pester Lloyd“, „Pesti Napló“ si alte căteva diarie din Ungari'a si din Galiti'a incepura se discute casulu de resboiu, intocma cä si cum acesta ar fi la usia dicéndu, cä muscalilorule convine fórt, cä se se bata tocma érn'a, cä-ci si asia in tiéra loru gerulu este multu mai aspru decâtua in tóte tierile austro-unguresci asia, in cătu trecéndu ei prin Galiti'a in Ungari'a si Boem'a, ar insemná cä vinu pe aici cä se se incaldiésca. Indesertu căteva diarie oficiose mustrara aspru pe celealte, cä-ci arunca spaime in lume, cä-ci irita si intiéra neincetatu pe Russi'a provocandu-o cä se ne atace si mai curendu; cä-ci dicu oficiosele: Noi inca nu suntem gata de resboiu; armata nostra se afla tocma acuma in reorganisare; era cele din Ungari'a si Transilvani'a totu oficiose, mai adaoga dela sine, cä magiarii mai au inca trebuinta fórt mare de pace pe cătiva ani; spre ce scopu? Cä se aiba timpu de a realizá reforme politice si economice, a restabilí cumpán'a in finantie si — ceea ce dorescu ei mai furbinte, a curatí tiéra de nationalitati, adeca a le desfintia.

La acestea „Magyar Polgár“ din 22 Dec. mai adaoge dela sine totu cu frunte de foru, cä natiunea magiara pe anu ce merge se intaresce totu mai tare, cä numerulu vrasmiloru ei aici in patria scade neincetatu; apoi cä positiunea monarhiei in pensul'a Balcanilor in fiacare anu se consolidézia. Deci, inchiaie acelu fanaticu, cä cu cătu conflictulu sangerosu vă urmá cu colosssulu de nordu mai tardiu, cu atâtu potu fi magiarii mai siguri, cä vrasmassi loru din patria nu voru fi in stare de a le stricá si cä ei voru fi cei victoriosi.

Dupa acestea aiurari cä ale celor ce an mancatu matraguna, sau cä suferă de langóre, ei mai spera, cä si spénulu de barba, cä tóta Europ'a le va sari in ajutoriu si cä nu va suferi in peninsula macarul confederatiunea celor trei staturi ale slavilor meridionali Serbi'a, Bulgari'a, Muntenegru, sau si patru cu Greci'a, sau dora si cinci.

Dupa alte simptome cä se mai arata, tóte cabinetele europene sunt deocamdata pentru sustinere pacei. Asia este, cabinetele voru pacea; se afla inse popóra intregi, care nu voru se mai scia nimicu de voi'a cabinetelor, pe care la momente anumite le dau la o parte, impunu altele si facu ce sciu ele. Intre acele popóra se potu numeră cä de siguru: francesii, italianii, grecii, toti slavii meridionali, milioane de milioane dintre locitorii Russiei; amu potea dice, cä chiaru si turcii, carii nu mai potu suferi nici nebuniile cä face Abd-ul Hamid sultanulu loru de astadi.

Noi inca dorim pacea fara nici-o frica de planurile nimicitórie de nationalitati, cu care au impertinentia se se laude diarie magiare; o dormiu, dara nu credem in trens'a. Intre imprejurările actuali pace pe mai multi ani este absolutu impossibila; amu dis'o mai de multe-ori si ne temem cä nu ne vomu insielá. Considerandu numai cele ce se intempla in monarchia nostra, unu resboiu din cele mai crunte va urmá cä de sinesi.

Nr. 449/1882.

Processu verbalu

al comitetului asociatiunei transilvane, pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu, luat in siedint'a dela 21 Nembre st. n. 1882.

Presidiu: Jacobu Bologa, vice-presidiante. Membri presenti: P. Dunca, E. Macelariu, J. Popescu, B. P. Harsianu, G. Baritiu, Davidu br. Ursu, J. St. Silutiu, P. Cosma, Dr. Ilar. Puscariu, V. Romanu, Z. Boiu, C. Stezariu, Eug. Brote. Secretariu: Dr. D. P. Barcianu.

177. Membrulu Joanu Popescu cä raportorul comisiunei cu scopu de a ingrijí de cumperarea unei case pentru asociatiune in Sibiu, raportéa despre pasii ulteriori facuti in acésta afacere in urm'a concluziului comitetului din siedint'a dela 14 Novembre a. c. Nr. 172. Anumitu arata, cä s'au presentat comisiunei urmatorele pareri de barbati de specialitate despre starea in care se afla edificiul din Mühlgasse Nr. 8, „Leulu albu“, recomandat spre cumperare:

1. Parerea inginerului siefu alu cetatiei Sibiu, W. Dietrich, dela anulu 1873. Dupa acésta parere, edificiul din cestiune se recomandă atunci erariului spre cumperare cu pretiulu de 28,000 fl., cä unul dintre cele mai acomodate pentru infinitarea unei scole de statu in Sibiu. Totuodata parerea motivata prin o descriere minutiosa a amintitei realitatii, arata si scaderile acestui edificiu, cari inse s'aru potea delaturá fara mari cheltueli asia, cä stabilitatea edificiului se fia asigurata pe unu viitoru mai indelungatu.

2. Parerea inginerului siefu alu oficiului edilu din locu, de dtu 26 Maiu 1878. Acésta parere, facuta la insarcinarea oficiului comitatensu, care voiá se cumpere o realitate pentru cas'a comitatului, declară amintitul edificiu de nesolidu in constructiune, fara inse de a'si basá assertiunile prin aretarea in concretu a scaderilor ce le-a afaltu.

3. Parerea architectului de aici W. Guth, facuta in Decembre 1878 totu la insarcinarea oficiului comitatensu. Acésta parere e aprópe intru tóte conforma cu parerea inginerului W. Dietrich, si arata scaderile edificiului, indicandu inse totuodata, cum si cu ce spese ele s'ar potea delaturá. Si architectulu Guth afa pretiulu edificiului cu 28,000 fl. de moderat si 'lu recomanda comitatului spre cumperare, deobligandu-se, la casu candu i'ar conferi lui, a face la edificiul principal tóte reparaturile indicate in parerea sa, cu pretiulu de 5000-6000 fl. v. a.

In fine prin unu extractu demnu de creditia comisiunei s'a convinsu, cä edificiul asia cum este, aduce adi unu venit brutto de 2581 fl., din care subtragéndu-se contributiunea si alte cheltueli mai merunte resulta unu venit curat de 2231 fl., care ar reprezentá unu venit de aprópe 7% dupa sum'a amintita cä pretiulu de cumperare.

Pe bas'a acestor constatari, comisiunea, convinsa cä edificiul de sub Nr. 8, din Mühlgasse, numit u „Leulu albu“ se afla in stare de a se potea folosi inca multi ani, daca se voru executá reparaturile amintite sub p. 1 si 3, a pasit u la negotiari cu proprietarii W. Ickrich si C. Göbbel, si a statorit pretiulu de 27,500 fl. v. a., cu care numitii proprietari vendu asociatiunei realitatea amintita. In sum'a acésta se cuprinde si pretiulu mobilelor, date de amintitii proprietari unoru chiriasi spre folosire. Pentru asigurare se presenta in originalu / contractul de vendare si cumperare alu amintite realitatii, incheiatu intre comisiunea cä reprezentanta a comitetului asociatiunei si intre dnii Ickrich si Göbbel. Din acestu contract se vede, cä 12,550 fl. v. a. au a se platit indata dupa ratificarea contractului, era 14,950 fl. fiind pretensiuni intabulate pe acésta realitate, se voru platit la creditori, cu pretensiunea hipotecata.

— Comitetul convingéndu-se din elaboratele prezentate, cä cumperarea amintitei realitatii din mai multe considerari ar fi in favorul asociatiunei transil. pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu, ia in unanimitate urmatoriu conclus:

Realitatea de casa din Sibiu, Josefstadt, Mühlgasse Nr. 8, numita si „Leulu albu“, se cumpera cu pretiul de 27,500 fl. v. a. dela fostii ei proprietari W. Ickrich si C. Göbbel, pentru asociatiunea transilvana susnumita. Contractul inchis intre W. Ickrich si C. Göbbel ca vendori si intre comisiunea compusa din dnii Davidu br. Ursu, Ioanu Popescu, Parteniu Cosma, Visar. Romanu, B. P. Harsianu si Eugeniu Brote, ca representanti ai asociatiunei transilvane susmentionate ca cimperatori, se aproba, insarcinandu-se comisiunea a face pasii ulteriori, pentru terminarea cu desversire a cumperarei realitatii.

Spre acestu scopu se avisidia la cass'a asociatiunei spre platire sum'a de 12,550 fl.; era pentru restul de 14,950 fl. v. a. care suma fiindu intabulata pe realitatea cumperata, mai susamintita, trece prin insasi cumperarea in sarcina asociatiunei, cass'a asociatiunei va avea a presentata in proxima siedintia unu raportu, in care se arate atat modulu cum se plasesca sum'a acesta asigurata prin hipoteca, catu si in generalu operatiunea, ce este de facut pentru realizarea intregei sume de cumperare.

Sibiu d. u. s.

Jac. Bologa m. p., Dr. D. P. Barcianu m. p.,
v.-pres. secretariu alu II-lea.

Autenticarea acestui procesu verbale se concrede dloru: Br. Ursu, Cosma, Siulutiu.

Se verifica.

Ursu m. p., P. Cosm'a m. p., Siulutiu m. p.

Corespondentie particularie ale „Observatorului“.

— (Din comitatulu Satmaru, 5 Dec.) Plinescu o datorintia trista, incunosciintiandu-Ve despre unu miscamentu neromanescu, si chiaru neomenescu, ce decurse in aceste dile pe la Siomcut'a-mare si apoi in comitetul municipal din Carei.*

Este sciutu, ca in Siomcut'a-mare existe o scola confessionale romana, atat pentru baiati, cu doi invetitori bravi, catu si pentru fete, cu o invetitorresa distinsa. Aceste scole potu servir de modelu nu numai in dieces'a Gherlei, ci in tota tiéra unguresca. Si pote ca chiaru acesta superioritate a scolei romane a fostu ghimp in ochii inimicilor nostrii, si au cercatu totu midiulocle, ca se o desfaca, se o sterga de pe facia a pamentului. Si dorere, ca inimicii isi aflara midiulocle bune chiaru in caracterulu coruptu alu unor romani ce nu au nici lege, nici chiaru Ddieu.

Cunosc on. lectori ai „Observator.“, ca in lunile trecute s'a facut agitatiune in contra scolei romane din Siomcut'a, sub pretestu ca acolo invitava numai romanesce si elevii nu se potu prepara deplinu la cursura gimnasiale. Ergo: se se sterga scola cea romanescă. Factorul principale in acesta intriga blastemata a fostu unu omu discreditatu acum deplinu inaintea poporului si a intelligentiei romane, carele decadiu cu totul, ambla dupa osu de rosu pe acolo unde tradarea sangelui e primita cu mare bucuria, pentru unu blidu de linte. Acestu omu este unu mamaligariu de 13 probe. Cu alta ocasiune ve voi spune si numele lui, ca se lu cunosc toti romanii si se se scie feri de elu ca de unu leprosu uritu si despriu. Acesta cautandu ose a datu man'a cu tinerul conte A. T., si asia au fostu in stare a turburá liniștea Siomcutenilor, ca si candu nu le-ar fi fostu de ajunsu loviturile crancene ce le-au capetatu dela unguri, dreptu resplata pentru vinderea sangelui.

Acelu omu perduto au aflatu 109 familii in Siomcut'a, care dorescu infinitarea unei scole comunali, pe ruinele celei confessionale romane, carea nu se va mai pot sustine in vigore de pana acum, daca romanii sedusi si corupti isi voru da crucerii intru ajutoriulu scolei comunali, luandu pânea filioru si lapetandu-o altora. Daca mam'a natuine l'ar potu luâ la trei parale pe acelui miserabil, iar dice: Mamaligariule! ce ti-am facutu, ca se infigi pumnalulu in anima mea? Nu a fostu destulu ca ai trecutu in castre straine cu insuratiunea, si acum esti silitu se audi cum iti dragostesces copii: Catu de multu v'asii iubiti, de nu ati fi din sange, de roman! Acum daca prin portarea ta cea miserabila ai cadiutu, ore cade-se ca se ti cauti osulu de rusu prin tradare?

Dara apoi unde este episcopulu diecesanu, clerulu Chiooreanu? Candu a trebutu a cortesi in contra bravului A. Medanu, atunci veniau epistolele din Gherla ca plöia, dimpreuna cu amerintiarile si cu promisiunile, de se sgudui Chiorulu, si acum, candu e vorba de a mantu unu asilu pentru crescerea gr.-catolica religiosa-morală a pruncilor din Siomcut'a, acum nu se misca nici frunza de catra Gherla? In locu de a merge la urna „liberalilor“, ar trebui se vina aici apostolulu diecesei, si cu zelul si sacrificiu se scota din gurile leilor pe melusielele nevinovate, pe cari va se le inghitia crescerea nereligiosa a unei scoli comunali. Oh tempora, oh mores! Cererea bravilor (?) patrioti a trecutu prin desbaterile comitetului municipal dela comitat si in scurtu se voru susterne la ministeriu spre aprobare, si apoi: romanii din Siomcut'a se potu desnationalis frumusielu pe banii loru proprii.

Asia stam cu acea scola. Ve rogu on. domnule se aduceti acesta informatiune la cunoscinta publicului cetitoriu alu „Observatorului.“

V.

Apel la prenumeratiune.

Istoria si limb'a sunt tesaurii cei mai pretiosi ai unui popor, care voiesce a'si cunoscere trecutul si a'si ascurata viitorul.

*) Unguresce Nagy-Károly.

OBSERVATORIULU.

Acestu adeveru adencu fù motivulu principalu, din care purce societatea de lectura „Petru Maior“ a junimei romane din Budapest'a, candu la incepulum anului scolast. 1880-81 decise, ca „Istoria pentru incepulum Romanilor in Dacia“ de fericitulu Petru Maior edata cu litere cirilice, mai pe urma in a doua editiune la anulu 1834, s'o transcrie si ede cu litere latine. Era de alta parte voindu societatea nostra a satisface deobligamentului de pietafa facia de marele si meritatu literaturi, facia de fericitulu seu patronu, alu carui nume lu portă: voiesce totuodata, ca conformu modestelor sale poteri, se aduca si ea tributul seu, ca lustru modestu la altariulu maretii alu culturii nationali.

Decisiunea in parte s'a esecutatu. Comissiunea esmisa a efectuatu transcrierea. Manuscriptulu este gata a se da la pressa. Acum la deplin'a realizare, ca acesta opera pretiosa se veda lumina in forma mai noua si se fia respandita in exemplarie catu de multe prin tote cercurile sciutore de carte ale poporului, singuru succursulu binevoitoriu alu preaon. publicu se mai recere.

Societatea isi va da tota nisuinta, ca tiparirea se se efectuésca catu numai se pote de bine, frumosu si elegantu, pentru care nici spese nu va cruti. Intregulu opu avendu estensiune cam de 20 côle in octavu de midiulocu pe chartia fina, va aparé catra finea lunei lui Aprile a anului viitoriu 1883. Pretiulu unui exemplariu brosiurat: 1 fl. 50 cri, era legatu frumosu in pânsa: 2 fl. v. austr. Colectantii pentru fiacare 10 exemplarie capeta catu unu exemplariu brosiurat, era pentru fiacare 15 exemplarie capeta catu unu exemplariu legatu frumosu gratis. Pretiulu de prenumeratiune este a se trimite, respective a se adressa celu puçinu pâna in 1 Januariu st. v. (13 Januariu st. n.) a. 1883 curatorului societatiei nostre, Illustr. sale Ioanu cav. de Puscariu, jude la curia reg. ung in Budapest'a, Radialstrasse Nr. 78. I Stock. Pretiulu de prenumeratiune pentru mai marea securitate si usiorintia se pote espädâ cu asemnatina postala (postai utalvány, Postanweisung). Onor. dni abonanti sunt rogati a ne comunică adresele catu de chiaru si legibilu, notandu si post'a ultima.

Venitulu curatul catu va rezulta din edarea acestei opere, parte se va intrebuinta spre imbutatirea bibliotecii, parte se va depune in fondurile societatiei nostre, ca se se midiulocesca si prin acesta — baremu in parte — asecurarea existentiei ei, ca a primului si unicului focaliului alu junimei romane studiouse din Budapest'a.

Nu este aici loculu, ca se ne aruncamu in detalii caracterisarei acestei opere pretiose, carea raspandindu radie de lumina preste trecutulu nostru istoricu, a datu lovitura poternica contrarilor originei nostre romano-latine; nu voim se ne atingemu de meteorulu luminosu, care pe la incepulum seculului nostru incendiindu atatela anima romane a desceptat focul sacru al entusiasmului in unu poporu apasatu de greutatea atatoru sceli de suferintie si umilire; dura fia-ne permisu a aminti cu acesta ocasiune cuvintele meritatului boieriu moldovanu Jordachi de Malinescu, care in precuventarea la a doua editiune in anulu 1834 se esprimă in modulu urmatoriu: „... acesta istoria intemeiata pe cei mai vrednici de credintia istorici, este intr'adeveru cea mai danta istoria a natuinei romanesci, carea aratandu incepulum Romanilor in Dacia, inaltulu sange din care sunt ei resariti, ... nu numai ca a pusu nefranta stavila vrasmasilor natuinei de a hulfi fara rusine asupra'i, ... ci inca a desceptat in natuine si unu spiritu indemnitoriu de a nisui catra drépt'a luninare, cu carea se inducescu neamurile celelalte ale Europei. Dala esirea acestei istorie, Romanulu... a invetiatu a'si cunoscce trupin'a si finti'a sa; ... acesta istoria este, carea a datu lauda si marire, si a urditu epocha natuinei romanesci. Auctorul ei se vede a fi fostu intr'adeveru alesu de pron'a domnedieasca, spre scoterea natuinei sale din cumplitulu intunecu; acestu barbatu a fostu creditiosu sierbul Domnului seu, n'a ingropat talantulu celu datu lui, ci indieciu l'a intorsu.“

Aceste cuvinte preademne de marele auctor, caracterisidia destulu de chiaru influenti'a si importanta' acestui opu pretiosu, dupa cari noi nutrindu cea mai deplina sperantia, ca preonoratulu publicu, in interesulu culturei nostre nationali, va intinde mana de ajutoriu junei nostre societati, ca se lu potemu respandî printre carturarii nostrii in exemplarie catu de multe, remanemu in Budapest'a la 12 Nov. st. n. 1882.

In numele societatiei „Petru Maior“

cu deosebita stima:

Georgiu Szerbu m. p., Dem. Horváth m. p., presedinte. secretariu.

Sciri diverse.

— (Consumatiunea annuala de cereale) Europa are in totalu o productiune annuala de 415 milioane hectolitri si o consumatiune de 462 milioane; resulta unu deficitu de 47 milioane.

Cea danta care arata o productiune mai considerabila este Francia, cu 105 milioane; Elvetia mai puçinu de catu tota, 1 milionu. Cea danta, consumadu 115 milioane hectolitri, trebuie se acopere unu deficitu de 10 milioane; era Elvetia, care consuma 5 milioane, are unu deficitu de 4 milioane.

Englter'a c'o productiune de 35 milioane, se afla cu 45 milioane mai josu de consumatiunea sa.

Statele din Europa, cari consuma mai puçinu de catu produc, sunt: Russi'a cu unu escedentu de 18 milioane; Austro-Ungaria, cu 8 milioane; Turcia, cu 5 milioane; Romani'a, cu 5 milioane; Serbi'a, cu unu milionu de hectolitri.

Productiunea totala a statelor straine Europei, este de 2615 milioane hectolitri, din cari 200 milioane

sunt numai pe sema statelor unite. Consumatiunea acestor tieri lasa unu escedentu de 99 milioane; din cari 80 la statele unite.

Totalu productiunii de cereale de pe pamant, da unu escedentu mediu de 49 milioane ectolitri preste consumatiune.

Catul despre Elvetia, in particularu, s'a introdus in ea, la 1881, 3.207,948 chintale metrice de cereale si 157,798 de faina.

Importatiunea cartofilor, totu iu Elvetia, de 243,711 chintale metrice. Din Francia, din Germania si din Austro-Ungaria ii vinu aceste suplimente alimentare.

Era exportatiunea de cereale a Russiei, care este cea mai puternica din Europa, a fostu pe fiera anu in medie de 55 milioane ectolitri; in 1872 a fostu cea mai slaba (33 milioane), si in 1878 mai considerabila (89 milioane). („Natiunea.“)

— (Convenirea sociala impreunata cu jocu) arangiata din partea „Reuniunei nostre romane de cantari din locu“ si anuntata in Nr. 95 alu acestui diariu, pentru ser'a din 5/17 crt. a reusit forte bine. In amicabilu sala din pavilionulu restauratiunei „Spanek“ s'a intrunitu unu frumosu numeru de membre si membri activi si ajutatori ai Reuniunei nostre de cantari, cari si-au petrecut catu se pote de bine. Vesel'a tinerime a gustat cativa ore de placere dansandu cu o verva passionata, pâna pe la 3 ore demineti'a, observandu cu mirare si regretandu cu durere, ca la asemenea ocasiuni timpulu sbora cu iutela unui trenu fulgeru. In decursulu pausei cina comuna s'a consumat intr'o conversare animata si familiara, intreupta de cativa vesele pline de umoru, esecutate de catra elevii teologii ai lui dirigent George Dimă, cari te faceau se ridi din anima si seti uiti de grijile si necasurile dileyi.

Candu va mai fi erasi o Asia placuta petrecere?

— (Timpulu) in acesta parte meridionala a Transilvaniei s'a inaspriu de cativa dale pâna la 6-7 graduri Reaumur demantati'a pe la 7 ore; acesta inseste geru secu fara ninsore, din care causa venturile ghetiose potu se strice la semenaturile neacoperite, care avusera o torma forte printioasa ca se prinda radecini, se si creasca bine. De aci vine, ca si pretiurile cerealielor au inceputu a se mai urca, de si asupra serbatorilor si de frica executorilor poporatiunea rurala concurge din tota impregiurimea la „marturiile“ de martia si veneria cu totu felul de produse in piatrici Sibiului.

Lupii au inceputu si pe aici se si caute prada pâna in apropiarea suburbioru; ce se le faci inse, ca ei au privilegiu cu valore si preste era, precandu ursii dormu.

— (Societ. academica „Romani'a-Juna“) din Viena*) in siedinti'a sa din 13 Dec st. n. a. c. s'a constituitu din nou, alegandu'si comitetul pe anulu administrativu 1882/3 in urmatorulu modu: Presedinte stud. med. J. T. Mera, vicepresedinte cand. philosph. Septimiu S. Albini; secretari stud. techn. Barbu C. Tarpirdea si stud. med. Aleandru Pop'a; cassariu stud. techn. Juliu Moisilu; controlor stud. meg. Gavrilu Dobrenu; bibliotecariu Aurelu Grigorovici stud. med., si economu stud. med. Ales. Tuducescu.

In comisiunea literara s'a alesu urmatorii: stud. med. Greg. Onciu, stud. med. Ales. Popu, stud. philos. Vas. Goldis, stud. techn. Aurelu Cupria si stud. silv. Sim. Popu; era in comisiunea revedetore stud. med. M. Visinevski, stud. med. Pompeiu Germanu si stud. techn. Corneliu Romanu.

Viena, 18/12 st. n. 1882.

Pentru comitetu:

J. T. Mera,
presedinte.

Ales. Pop'a,
secret.

*) Localu: VIII, Lange Gasse 4.

Pretiurile cerealeloru

	si altor obiecte de traiu au fostu la 22 Decembrie st. n. in Sibiu:
Grâu, dupa cvalitati	1 hectolitru fl. 580-660
Grâu, amestecat	1 " 460-540
Secara	1 " 420-460
Papusioiu	1 " 4-440
Ordui	1 " 4-440
Ovesu	1 " 190-230
Cartofi	1 " 140-160
Mazare	1 " 8-10-
Linte	1 " 10-11-
Fasole	1 " 550-650
Lardu (slanina)	50 Kilogram. 85-90-
Untura (unsore topita)	50 " 76-78
Carne de vita	1 " 42-44
Oua de 10	" -30

Editoru si redactoru responsabile: G. Baritiu.
Tipariu lui W. Kraft.